Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8250
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

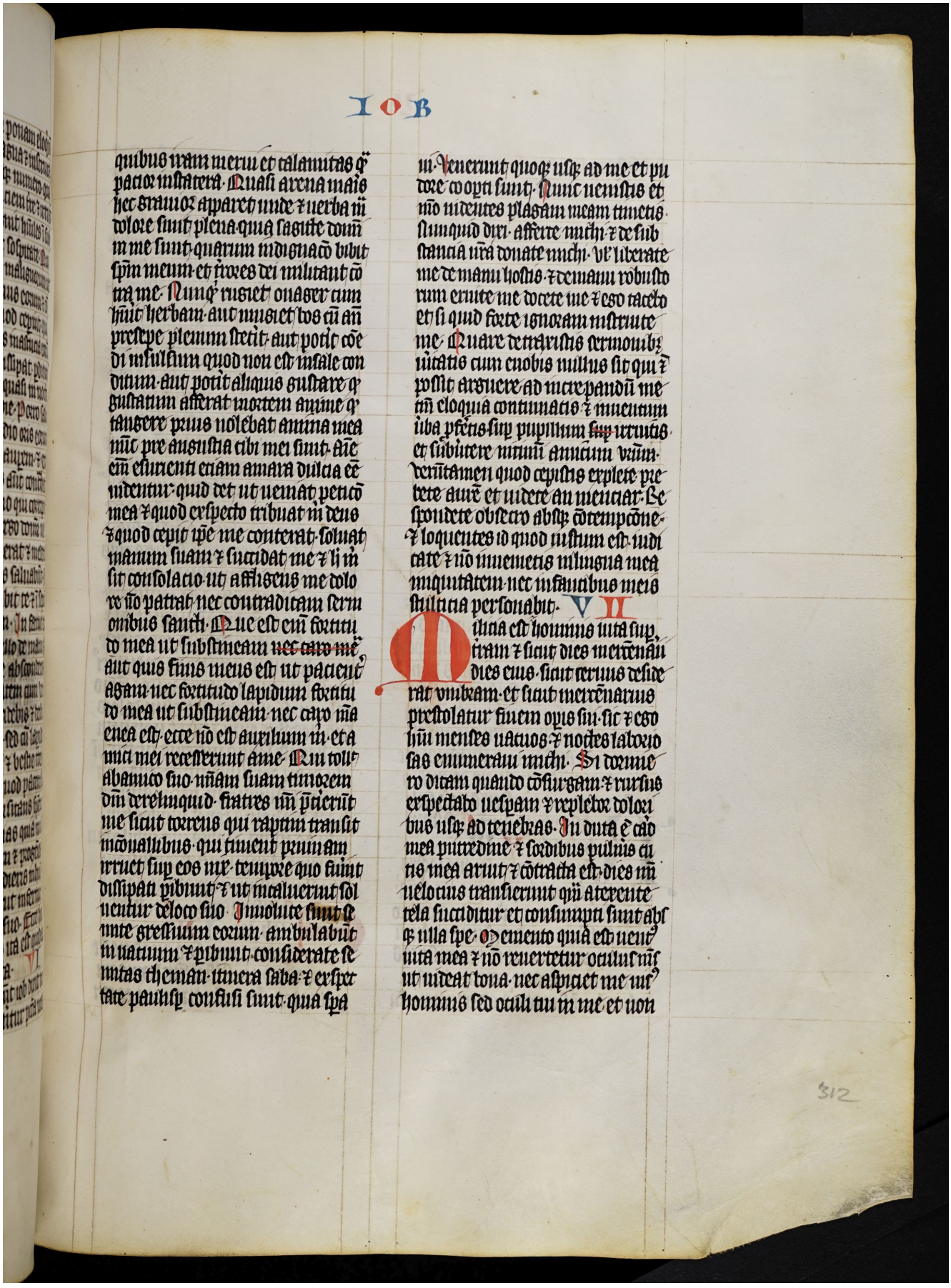

IOB

quibus manu meruit et calamitas q̃
patior instateria. Quasi arena maris
hec grauior apparet unde & uerba mea
dolore sunt plena quia sagitte domi
ni mei sunt quarum indignatio bibit
spm meum et terrores dei militant co
tra me. Numq̃ rugiet onager cum
habuerit herbam aut mugiet bos cū ad
presepe plenum stetit aut potest cõe
di insulsum quod non est insale con
ditum aut potest aliquis gustare q̃
gustatum afferat mortem anime q̃
tangere prius nolebat anima mea
mea pre angustia cibi mei sunt. Hic
enim eructuent eciam amara dulcia cẽ
nidentur quid det ut ueniat petitio
mea & quod exspecto tribuat mi deus
& quod cepit ipe me conterat. soluat
manum suam & succidat me & si mi
hi sit consolacio ut affligens me dolo
re non parcat nec contradicam sermo
nibus sancti. Quae est enim fortitu
do mea ut sustineam nec quis me
aut quis finis meus est ut patienter
agam nec fortitudo lapidum fortitu
do mea ut sustineam nec caro mea
enea est. ecce non est auxilium mi et a
mici mei recesserunt a me. Quo uolu
abamico suo nñam suam timorem
dñi derelinquit. fratres mei preterie
runt me sicut torrens qui raptim transit
mõnalibus qui timent pruinam
irruet sup eos nix. tempore quo fuerint
dissipati peribunt & ut calefacti sol
uentur de loco suo. Inolute sunt se
mite gressuum eorum. ambulabunt
in uacuum & peribunt. considerate se
mitas themam. itinera saba. & exspec
tate paululum confusi sunt. quia spe
ui. Venerunt quoq; usq; ad me et pu
dore co operti sunt. Nunc uenistis et
non uidentes plagam meam timetis
Numquid dixi. afferte michi. & de sub
stancia uestra donate michi. uel liberate
me de manu hostis. & de manu robusto
rum eruite me. docete me & ego tacebo
et si quid forte ignorans monstrate
mihi. Quare detrahitis sermoni
bus iustis cum uobis nullus sit qui
possit arguere. ad increpandum me
non eloquia continuatis & inuenitis
iuba pueris sup pupillum sup ruinas
et subuertere uultis amicum uestrum.
uerumtamen quod cepistis explete pe
tite aure & uidete an mentiar. Re
spondete obsecro absq; contumelia
& loquentes id quod iustum est iudi
cate & non inuenietis in lingua mea
iniquitatem. nec in faucibus meis
stultitia personabit. VII

Militia est hominis uita sup
terram & sicut dies mercenarii
dies eius. sicut seruus desi
derat umbram. et sicut mercenarius
prestolatur finem operis sui. sic & ego
habui menses uacuos & noctes laboro
sas enumeratas mihi. Si dormie
ro dicam quando consurgam & rursus
exspectabo uesperam & replebor dolori
bus usq; ad tenebras. Induta est cari
mea putredine & sordibus pulueris cu
tis mea aruit & contracta est. dies mei
uelocius transierunt quã a texente
tela succiditur et consumpti sunt absq;
ulla spe. Memento quia ventus
uita mea & non reuertetur oculus meus
ut uideat bona. nec aspiciet me ul
hominis sed oculus tuus in me et non

312